

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2023. október 17.
(OR. en)

14285/23

CLIMA 483
ENV 1139
ONU 80
DEVGEN 182
ECOFIN 1054
ENER 551
FORETS 155
MAR 126
AVIATION 192

AZ ELJÁRÁS EREDMÉNYE

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	a delegációk
Előző dok. sz.:	13842/23
Tárgy:	Az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye (UNFCCC) Felel 28. Konferenciájának (COP28) (Dubaj, 2023. november 30. – december 12.) előkészítése – A Tanács következtetései

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a fenti témáról szóló tanácsi következtetéseket, amelyet a Tanács a 2023. október 16-i, 3973. ülésén jóváhagyott.

**Az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye (UNFCCC) Felei 28.
Konferenciájának (COP28) (Dubaj, 2023. november 30. – december 12.) előkészítése**

– A Tanács következtetései –

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA

AZ ÉGHAJLAT-POLITIKAI FELLÉPÉS SÜRGŐSSÉGE

1. MÉLY AGGODALMÁNAK AD HANGOT AMIATT, hogy az éghajlatváltozás megfigyelt hatásai – az aszályoktól kezdve többek között az árvizeken, az erdőtüzeken és a hőhullámokon át – világszerte tovább fokozódnak, és az üvegházhatású gázok (ÜHG) kibocsátásának rekordszintjeivel összefüggésben minden kontinensen a közösségeket sújtó minden eddiginél nagyobb szélsőségek tapasztalhatók. Emellett aggodalommal ÁLLAPÍTJA MEG, hogy az erősen veszélyeztetett területeken – így például többek között a part menti és a hegyvidéki területeken és a sarkvidéki régiókban is – egyre fokozódó hatások jelentkeznek. Ennek tükrében HANGSÚLYOZZA, hogy égetően fontos megerősíteni az éghajlati vészhelyzet kezelésére irányuló globális reagálást, egyrészt a valamennyi ország általi globális ÜHG-kibocsátáscsökkentésnek, másrészt az alkalmazkodási intézkedéseknek és a fenntartható fejlődésnek a jelentős felgyorsításával, mivel ez az egyetlen módja annak, hogy kezelni lehessen az éghajlatváltozást, és világszerte jobb életszínvonalat és jólétet lehessen biztosítani az emberek számára, a természet és az ökoszisztémák védelmének biztosítása mellett;
2. ÜDVÖZLI az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (IPCC) hatodik értékelő jelentéséről készült összefoglaló jelentést, és ISMÉTELTEN HANGSÚLYOZZA, hogy nagyra értékeli az IPCC által a hatodik értékelési ciklusával összefüggésben végzett munkát, valamint HANGSÚLYOZZA a lehetséges cselekvési megoldásokra vonatkozó értékeléseinek szakpolitikai relevanciáját;

3. aggodalommal EMLÉKEZTET az összefoglaló jelentés főbb megállapításaira, többek között arra, hogy: i. az éghajlati rendszerben az emberi eredetű kibocsátások által okozott változások mértéke példa nélkül álló az emberiség történetében; ii. az ember által okozott éghajlatváltozás világszerte minden régióban növeli a szélsőséges időjárási események gyakoriságát, nagyságrendjét, térbeli kiterjedését és időtartamát; iii. az alkalmazkodástervezés és -végrehajtás terén történt előrehaladás ellenére az alkalmazkodás területén hiányosságok és korlátok tapasztalhatók; és iv. jelenleg a nemzetileg meghatározott hozzájárulások együttesen közel sem elegendőek ahhoz, hogy az 1,5 °C-os határérték teljesítése a 21. században elérhető közelségben maradjon, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra és az éghajlatváltozás mérséklésére vonatkozóan már rendelkezésre állnak megvalósítható, hatékony és alacsony költségű lehetőségek;
4. komoly aggodalommal VESZI TUDOMÁSUL a Meteorológiai Világszervezet legfrissebb éves/évtizedes globális éghajlati helyzetjelentésében (Global Annual to Decadal Climate Update) szereplő megállapításokat, amelyek szerint az elkövetkező öt évben rekordszintek tapasztalhatók majd a globális hőmérsékletekben, 66%-ra becsülve annak valószínűségét, hogy 2023 és 2027 között az éves átlagos felszínközeli globális hőmérséklet legalább egy éven keresztül több mint 1,5 °C-kal meg fogja haladni az iparosodás előtti szintet;
5. HANGSÚLYOZZA, hogy az éghajlatváltozás – a biológiai sokféleség csökkenésével és a szennyezéssel egyetemben – az egymást kölcsönösen felerősítő hármas környezeti válság részét képezi. Olyan megoldások kidolgozására SZÓLÍT FEL, amelyekben megvan a potenciál több válság egyidejű kezelésére, a természetalapú megoldásokat is beleértve;
6. ezzel összefüggésben SÜRGŐSEN fokozott globális fellépésre és az ambíciószint növelésére SZÓLÍT FEL ebben a döntő fontosságú évtizedben, összhangban az IPCC-jelentésekben foglaltakkal: a felmelegedés hozzávetőleg 1,5 °C-ra való korlátozásához az szükséges, hogy legkésőbb 2025 előtt tetőzzenek a globális ÜHG-kibocsátások, 2030-ra pedig 2019-hez képest 43 %-kal, míg 2035-re 2019-hez képest 60 %-kal csökkenjenek;

7. ISMÉTELTEN a lehető leghatározottabban ELÍTÉLI Oroszország Ukrajna ellen folytatott agressziós háborúját, amely nemcsak súlyosan sérti a nemzetközi jogot, valamint rengeteg emberéletet követel és káros egészségügyi hatásokat idéz elő, többek között a polgári lakosság körében, hanem közvetlen természeti károkat és hosszú távú környezetkárosodást is okoz, veszélyt jelent a nukleáris biztonságra, továbbá késlelteti az éghajlatváltozással kapcsolatos, égetően szükséges fellépést. HANGSÚLYOZZA, hogy ez a háború amellett, hogy aláássa a globális biztonságot és stabilitást, súlyos kedvezőtlen másodlagos hatásokat gyakorol az energia- és élelmezésbiztonságra – különösen a globális dél országaiiban –, ezért a nemzetközi közösségnek haladéktalanul és határozottan foglalkoznia kell vele;

A FELLÉPÉS, AZ AMBÍCIÓSZINT, A LEHETŐSÉGEK ÉS A TÁMOGATÁS FOKOZÁSA

8. a COP28-ra készülve ÚJÓLAG MEGERŐSÍTI, hogy az erős, szabályokon alapuló multilateralizmus keretében megvalósuló nemzetközi szerepvállalás kulcsfontosságú az éghajlatváltozás jelentette globális kihívás kezelése terén szükséges eredmények sikeres eléréséhez;
9. RÁMUTAT azokra a lehetőségekre, amelyeket az éghajlat-politikai fellépés teremt úgy bolygónk és a világgazdaság számára – például beruházások és finanszírozási lehetőségek, versenyképesség, innováció, munkahelyteremtés és gazdasági növekedés formájában –, mint az emberek részére – jobb életszínvonal, egészség, tisztességes munkahelyek, fenntartható élelmiszerrendszerek és megfizethető energiaárak formájában;

10. TUDATÁBAN VAN annak, hogy az éghajlatváltozás kezelésére irányuló intézkedések során a feleknek tiszteletben kell tartaniuk, elő kell mozdítaniuk, és figyelembe kell venniük saját kötelezettségeiket az emberi jogok, az egészséghez való jog, a tiszta, egészséges és fenntartható környezethez való jog, az őslakos népek jogairól szóló ENSZ-nyilatkozatban foglaltaknak megfelelően az őslakos népek, továbbá a helyi közösségek, a migránsok, a gyermekek és a fiatalok, a fogyatékkal élő személyek és a kiszolgáltatott helyzetben lévők jogai, valamint a nemek közötti egyenlőség, a nők és lányok társadalmi szerepének megerősítése és a generációk közötti méltányosság vonatkozásában. HANGSÚLYOZZA, hogy a klímasemlegességre való globális átállás társadalmi igazságosságának, méltányosságának és inkluzivitásának előmozdítása szempontjából kulcsfontosságú a nyilvános és inkluzív részvétel, szerepvállalás és információelérés, a civil társadalom és a különböző érdekelt felek esetében is. ÚJÓLAG MEGERŐSÍTI, hogy az EU továbbra is elkötelezett ezen értékek mellett. Ezzel összefüggésben ELISMERI az emberi jogoknak az éghajlatváltozás összefüggésében történő előmozdításával és védelmével foglalkozó különleges előadó által végzett munkát;
11. HANGSÚLYOZZA, hogy – amint azt az IPCC-jelentések is tükrözik – a nemzetileg meghatározott hozzájárulások, aktualizált változataik és megvalósításuk együttesen még mindig közel sem elegendőek az 1,5 °C-os célkitűzés teljesítésének elérhető közelségben tartásához, és mély aggodalommal NYOMATÉKOSÍTJA, hogy a Párizsi Megállapodással összhangban jelentős mértékben növelni kell a globális ambíciószintet;
12. EMLÉKEZTET arra, hogy valamennyi fél felszólítást kapott arra, hogy a nemzetileg meghatározott hozzájárulásaikban vizsgálják felül és erősítsék meg a 2030-ra vonatkozó célokat, valamint hogy tegyék közzé az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére irányuló hosszú távú fejlesztési stratégiáikat, illetve szükség esetén aktualizálják azokat, még jóval a COP28 előtt hozzáigazítva az említett célokat a Párizsi Megállapodásban meghatározott hőmérsékleti célhoz. Ezeknek a stratégiáknak valamennyi üvegházhatású gázra és az összes ágazatra ki kell terjedniük, és a végrehajtásukra irányuló konkrét szakpolitikákkal és intézkedésekkel kell alátámasztani őket;

13. ezzel összefüggésben ELISMERI, hogy minden meghatározó gazdaság kritikus szerepet tölt be abban, hogy a globális hőmérséklet ebben a mostani kritikus évtizedben és a következő évtizedekben csak korlátozott mértékben emelkedjen, valamint HANGSÚLYOZZA, hogy a Párizsi Megállapodás elfogadása óta minden meghatározó gazdaságnak számottevő mértékben növelnie kellett volna nemzetileg meghatározott hozzájárulásának ambíciószintjét, továbbá hogy már minden meghatározó gazdaságban tetőznie kellett volna az ÜHG-kibocsátásnak, illetve hogy már minden ilyen gazdaságnak jeleznie kellett volna, hogy erre a tetőzésre az esetében legkésőbb 2025-ben sor fog kerülni, valamint a gazdaság egészére kiterjedő olyan abszolút kibocsátáscsökkentési célokat kellett volna kitűznie, amelyek a nemzetileg meghatározott hozzájárulásukon belüli összes üvegházhatású gázt magukban foglalják. HANGSÚLYOZZA továbbá, hogy a meghatározó gazdaságoknak már be kellett volna nyújtaniuk, illetve aktualizálniuk kellett volna az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére irányuló hosszú távú fejlesztési stratégiáikat, a nulla nettó ÜHG-kibocsátások lehető leghamarabb, de legkésőbb 2050-ig történő elérésére irányuló célt is beleértve, összhangban az aktualizált nemzetileg meghatározott hozzájárulásaikkal, és elérhető közelségben tartva az 1,5 °C-os célkitűzés teljesítését;
14. KIEMELI, hogy a klímasemleges gazdaságra az 1,5 °C-os célkitűzéssel összhangban történő áttéréshez világszerte fokozatosan ki kell majd vezetni a kibocsátáscsökkentés nélküli fosszilis tüzelőanyagokat, és ezek felhasználásának már ebben az évtizedben tetőznie kell annak érdekében, hogy meg lehessen valósítani az éghajlatváltozásnak – az IPCC által meghatározottak szerinti – szükséges mérséklését. Ezzel összefüggésben HANGSÚLYOZZA, hogy az energiaágazatnak már jóval 2050 előtt túlnyomórészt mentesnek kell lennie a fosszilis tüzelőanyagoktól, valamint törekedni kell a teljes mértékben vagy túlnyomórészt dekarbonizált globális villamosenergia-rendszernek a 2030-as években történő megvalósítására, kizorítva a széntüzelésen alapuló új energia-előállítás, tekintve, hogy az említett ágazatban már jelenleg is széles körben rendelkezésre állnak a nulla nettó kibocsátásra irányuló költséghatékony intézkedések, amelyek számos előnnyel járnak, többek között a fenntartható fejlődés, az emberi egészség és a levegőminőség, a munkahelyteremtés, valamint az energiabiztonság szempontjából. Ezenfelül KIEMELI, hogy az olyan kibocsátáscsökkentési technológiák, amelyek nem károsítják jelentős mértékben a környezetet, csak korlátozott mértékben állnak rendelkezésre, és azokat elsősorban a kibocsátáscsökkentési nehézségekkel szembenező ágazatokból származó kibocsátások csökkentésére kell felhasználni, valamint hogy az eltávolítási technológiáknak hozzá kell járulniuk a globális szintű negatív kibocsátásokhoz, továbbá HANGSÚLYOZZA, hogy ezeket – különösen a mostani, kritikus évtizedben – nem szabad az éghajlat-politikai fellépés késleltetésére használni olyan ágazatokban, ahol megvalósítható, hatékony és költséghatékony mérséklési alternatívák állnak rendelkezésre. FELSZÓLÍT a fosszilis tüzelőanyagokhoz kapcsolódó olyan támogatások mielőbbi fokozatos kivezetésére, amelyek nem az energiaszegénység enyhítését vagy az igazságos átmenetet szolgálják;

15. ÖSZTÖNZI az arra irányuló munkát, hogy az energiahatékonyság gyors növelésére és a megújuló energiára való átállás felgyorsítására vonatkozóan olyan, a 2030-ig tartó időszakra szóló globális célokról és célértékekről sikerüljön megállapodásra jutni, amelyek összeegyeztethetők az 1,5 °C-os célkitűzés elérésével. Ezért globális fellépést SZORGALMAZ annak érdekében, hogy 2030-ig a háromszorosára, 11 TW-ra nőjön a telepített megújulóenergia-kapacitás, és megkétszereződjön az energiahatékonyság javulásának mértéke, az egyes országok energiaszerkezetének tiszteletben tartása mellett. Ezeknek a célértékeknek energiamegtakarítással, valamint a fosszilis tüzelőanyagok felhasználásával történő energiatermelésnek és az ilyen energia fogyasztásának a COP28 alkalmával elfogadandó fokozatos kivezetésével kell párosulniuk, és eközben – többek között kapacitásépítés, valamint az összes rendelkezésre álló forrásból származó technikai és pénzügyi segítségnyújtás útján – együtt kell dolgozni a fejlődő országokkal az átállásból fakadó kihívások kezelésében és az átállás előnyeinek szavatolásában, többek között az energiához való hozzáférést és az energiabiztonságot illetően is;
16. FELHÍVJA A FIGYELMET az IPCC által a hatodik értékelési ciklusa keretében tett azon megállapításokra, amelyek értelmében az energiával kapcsolatos mérséklési intézkedéseket az anyagokkal kapcsolatos intézkedéseknek – például az anyaghatékonyságra és a körforgásos gazdaságra irányuló intézkedéseknek – kell kísérniük;
17. ÜDVÖZLI az „Irány az 55 %!” intézkedéscsomagon keresztül javasolt szükséges jogszabályi keret azon alapvető elemeire vonatkozóan létrejött megállapodást, amelyek lehetővé fogják tenni, hogy az Európai Unió teljesítse nemzetileg meghatározott hozzájárulását, továbbá hogy 2030-ra az 1990-es szinthez képest legalább 55 %-kal csökkentse a nettó ÜHG-kibocsátását, legkésőbb 2050-re elérje a klímasemlegességet, ezt követően pedig negatív kibocsátást érjen el. NYUGTÁZZA, hogy a Bizottság számításai szerint az „Irány az 55%!” intézkedéscsomag – teljes körű végrehajtása esetén – lehetővé tehetné, hogy az EU és tagállamai túlteljesítsék az EU nettó belföldi ÜHG-kibocsátáscsökkentési célját, azaz az 1990 és 2030 között teljesítendő legalább 55 %-ot;
18. ÜDVÖZLI az Európai Unió és az uniós tagállamok aktualizált nemzetileg meghatározott hozzájárulásának az UNFCCC-hez történt benyújtását, mely aktualizált hozzájárulás – az egyértelműség, átláthatóság és érthetőség biztosításához szükséges tájékoztatás részeként – tükrözi az „Irány az 55 %!” intézkedéscsomag alapvető elemeit, összhangban a COP26 és a COP27 alkalmával született azon döntésekkel, amelyek szerint szem előtt kell tartani annak sürgősségét, hogy még ebben az évtizedben cselekedjünk;

19. TUDATJA, hogy az EU a következő éghajlat-politikai célkitűzését az európai klímarendeletről összhangban fogja meghatározni. EMLÉKEZTET ARRRA, hogy az Európai Bizottság e célból legkésőbb az első globális értékelést követő hat hónapon belül – adott esetben – részletes hatásvizsgálaton alapuló jogalkotási javaslatot terjeszt elő;
20. TISZTÁBAN VAN azzal, hogy valamennyi fél számára egyre sürgetőbb feladatot jelent az alkalmazkodóképesség megerősítése, a reziliencia kiépítése és az éghajlatváltozással szembeni sérülékenység visszaszorítása, valamint HANGSÚLYOZZA a holisztikus, inkluzív és hatékonyan végrehajtott nemzeti alkalmazkodási stratégiák és tervek központi szerepét;
21. KIEMELI, hogy az EU és annak tagállamai egyre nagyobb erőfeszítéseket tesznek arra, hogy megelőzzék az éghajlatváltozásból fakadó kockázatokat, az Unión belül és azon kívül egyaránt, amint azt az összes tagállam alkalmazkodási stratégiájának és tervének a megfogalmazása és végrehajtása, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásnak az EU vonatkozó ágazati politikáiban való általános érvényesítése, valamint az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra irányuló európai küldetés (European Mission on Adaptation) megerősítése és az uniós alkalmazkodási stratégia végrehajtása is tükrözi. VÁRAKOZÁSSAL TEKINT az európai éghajlati kockázatértékelés (EUCRA) elé, amely segíteni fogja az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodással kapcsolatos európai szakpolitikai prioritások meghatározását, valamint a klímaérzékeny ágazatok szakpolitikai fejlesztését;
22. ÚJÓLAG HANGSÚLYOZZA az uniós alkalmazkodási stratégiában megjelenő nemzetközi dimenzió fontosságát, kiemelve, hogy az EU támogatást biztosít az éghajlatváltozás hatásaira való nemzetközi szintű felkészültség, illetve az e hatásokkal szembeni nemzetközi szintű reziliencia eléréséhez és az éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliens beruházások előmozdítására irányuló szakpolitikák és ösztönzők kidolgozásához, valamint felhívva a figyelmet a partnerországoknak mindenekelőtt olyan tevékenységekhez nyújtott célzott támogatásra, amelyek segítik az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás szakpolitikai ciklusa különböző szakaszainak (kockázatértékelés, tervezés, végrehajtás, nyomon követés, értékelés és tanulás) a végrehajtását;
23. FELHÍVJA az összes felet, hogy valamennyi érintett ágazaton belül tegyenek nagyobb erőfeszítéseket az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásnak és az éghajlatváltozás hatásaival szembeni rezilienciának a releváns és meglévő szakpolitikákba, programokba és tevékenységekbe történő beépítésére, mivel ezek az erőfeszítések alapvető fontosságúak az éghajlatváltozás jelentette növekvő fenyegetések kivédéséhez;

24. HANGSÚLYOZZA, hogy a globális átlaghőmérséklet emelkedésének 1,5 °C alatt tartása kulcsfontosságú lesz ahhoz, hogy meg lehessen előzni, valamint hogy minimalizálni és kezelni lehessen az éghajlatváltozás kedvezőtlen hatásaival kapcsolatba hozható jövőbeli veszteségeket és károkat;
25. KIEMELI, hogy nem létezik olyan egyetlen reagálási eszköz, amely önmagában véve is elegendő lenne az éghajlatváltozás kedvezőtlen hatásaival kapcsolatba hozható veszteségek és károk megelőzéséhez, minimalizálásához és kezeléséhez. Ezzel összefüggésben NYUGTÁZZA, hogy sok ország, intézmény és érdekelt fél már jelenleg is részt vesz a veszteségekre és károokra való reagálást célzó megoldások egyvelegének a finanszírozásában. MEGÁLLAPÍTJA, hogy meg kell erősíteni a meglévő finanszírozási megállapodásokat annak érdekében, hogy javítani lehessen az éghajlatváltozás káros hatásaiból fakadó veszteségekre és károokra való reagálást, valamint hogy fel lehessen számolni a veszteségekre és károokra való reagálás terén biztosított fellépéshez és támogatáshoz kapcsolódó legfőbb meglévő hiányosságokat. Ennek tükrében MEGJEGYZI többek között azt, hogy a multilaterális fejlesztési bankok és a nemzetközi pénzügyi szervezetek – a Világbank-csoportot, a Nemzetközi Valutaalapot és az Európai Beruházási Bankot is beleértve – potenciálisan hozzá tudnának járulni a veszteségekre és károokra való reagálás céljára szolgáló finanszírozási megállapodásokhoz;
26. ISMÉTELTEN HANGSÚLYOZZA, hogy az EU határozottan támogatja egyrészt az ENSZ főtitkárának azon felhívását, hogy – az éghajlati kockázatokra és a korai előrejelző rendszerekre irányuló kezdeményezés (CREWS) és a rendszerszintű megfigyeléseket támogató finanszírozási eszköz (SOFF) révén – a következő öt évben valósuljon meg az életmentő korai előrejelző rendszerek egyetemes lefedettsége, másrészt a V20-ak/G7-ek „éghajlati kockázatok elleni globális pajzs” elnevezésű kezdeményezését, melynek célja, hogy a katasztrófák ellen nyújtott, lényegesen több és jobb, előre meghatározott finanszírozás biztosítása és előmozdítása révén nagyobb védelmet nyújtson a sérülékeny helyzetű személyeknek és országoknak. KÖTELEZETTSÉGET VÁLLAL arra, hogy – többek között a klíma- és katasztrófakockázatok kezelését célzó finanszírozás és biztosítás (CDRFI) növelése, valamint a CDRFI globális architektúrájának szisztematikusabbá, koherensebbé és tartósabbá tétele útján – támogassa ezeket az erőfeszítéseket;
27. VÁRAKOZÁSSAL TEKINT az éghajlatváltozás elleni küzdelem finanszírozásáról szóló következtetéseiről a 2023. október 17-i ülésén folytatandó megbeszélés elé;

28. ÚJÓLAG MEGERŐSÍTI, hogy az EU és tagállamai szilárdan elkötelezettek az iránt, hogy sikerüljön teljesíteni a klímafinanszírozás mozgósítására vonatkozó, 2025-ig szóló, 100 milliárd USD összegű közös cél teljesítését – amely az érdemi mérséklési intézkedések és az átlátható végrehajtás területéhez kapcsolódik –, és ARRA SZÁMÍT, hogy ez a cél 2023-ban teljesülni fog, valamint arra SÜRGETI az összes érintett országot, hogy fokozzák erőfeszítéseiket e tekintetben. FELSZÓLÍT minden olyan partnert – minden régióban –, amelynek ez a módjában áll – beleértve a kormányokat, nemzetközi pénzügyi szervezeteket, ENSZ-szerveket és kormányközi szervezeteket, valamint egyéb két- és többoldalú intézményeket, a nem kormányzati szervezeteket és a magánforrásokat is ideértve –, hogy biztosítsanak fokozott és további támogatást az éghajlat-politikai fellépés céljára, többek között a veszteségekre és károokra való reagálás terén, valamint találjanak új és innovatív finanszírozási forrásokat, a fosszilis tüzelőanyagok ágazatán belül is, annak érdekében, hogy a leginkább sérülékeny helyzetű országok támogatást kapjanak az éghajlatváltozás mérsékléséhez és az éghajlatváltozással szembeni reziliencia kiépítéséhez;
29. ÜDVÖZLI az új globális finanszírozási paktummal foglalkozó csúcstalálkozó eredményét; a szóban forgó paktum hozzá fog járulni a nemzetközi finanszírozási rendszer aktualizálásához, és további pénzügyi erőforrásokat fog mozgósítani a szegénység elleni küzdelem céljára, valamint az éghajlatot és a biológiai sokféleséget érintő globális kihívások elleni fellépés javításához. NYUGTÁZZA a Zöld Klíma Alap feltöltéséről szóló konferencia eredményeit;

30. **HANGSÚLYOZZA** annak fontosságát, hogy a dubaji COP28 résztvevői sikeresen lezárják az első globális értékelést – mint a Párizsi Megállapodás célok tekintetében meghatározott ciklusának gerincét –, mégpedig olyan ambiciózus és előretekintő eredményt biztosítva, amelynek köszönhetően kikristályosodnak az éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliens és fenntartható fejlődéshez vezető azon pályák és lehetőségek, amelyekkel elérhető közelségben marad az 1,5 °C-os határérték teljesítése: például konkrét ajánlások egyrészt az éghajlatváltozás mérséklésével és az ahhoz való alkalmazkodással kapcsolatos, 2030 előtti és utáni megerősített, kiegyensúlyozott, azonnali, átalakító erejű és ambiciózus, valamennyi rendszert érintő fellépésre, másrészt a globális pénzmozgásoknak a Párizsi Megállapodás céljaival való összehangolására vonatkozóan. Ezzel összefüggésben **SZORGALMAZZA**, hogy az első globális értékelés eredményeként nyújtsanak olyan konkrét szakpolitikai jelzéseket a felek és a nem részes érdekelt felek számára, amelyek ösztönözhetik a helyszíni fellépést és fokozhatják a nemzetközi együttműködést, továbbá **FELSZÓLÍTTA** az összes felet, különösen a meghatározó gazdaságokat, hogy készítsenek elő és nyújtsanak be egyrészt olyan, az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére irányuló, hosszú távú fejlesztési stratégiákat, amelyek tartalmazzák a nulla nettó ÜHG-kibocsátás lehető leghamarabb, de legkésőbb 2050-re történő elérését, másrészt olyan egymást követő, fokozott nemzetileg meghatározott hozzájárulásokat, amelyekkel az 1,5 °C-os célkitűzés elérése reális marad, és amelyek az összes üvegházhatású gázra és a gazdaság egészére kiterjedő kibocsátáscsökkentési célokat foglalnak magukban. Arra **SÜRGETI** a globális értékelés magas szintű bizottságát, hogy adjon politikai lendületet az első globális értékelés sikeres kimeneteléhez a Párizsi Megállapodás részes feleinek üléseként szolgáló 5. konferencia és annak előkészítése során, valamint **ÜDVÖZLI** az ENSZ-főtitkár éghajlat-politikai törekvésekről szóló csúcstalálkozójának eredményeit;
31. **ÜDVÖZLI** az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló munkaprogram elindítását, amelynek célja, hogy ebben a kritikus évtizedben sürgősen fokozza az éghajlatváltozás mérséklését célzó törekvéseket és végrehajtást, valamint üdvözlí az igazságos energetikai átmenetnek az idei éves témaként való kiválasztását. **SZORGALMAZZA**, hogy az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló munkaprogram keretében gyűjtsék össze a bevált gyakorlatokat, és olyan megvalósítható megoldásokat kínáljanak, amelyek lehetővé teszik valamennyi fél számára, hogy csökkentsék a kibocsátásokat az energiaágazatban, amely a legnagyobb kibocsátáscsökkentési potenciállal rendelkezik, és fokozottan költséghatékony intézkedéseket biztosít, ezáltal a legjobb lehetőséget nyújtja arra, hogy hozzájárulhassunk az ambíciószint emeléséhez és a fokozott végrehajtáshoz ebben a kritikus évtizedben. **SÜRGETI** a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó törekvésekről szóló éves magas szintű miniszteri kerekasztal résztvevőit, hogy tanulmányozzák át ezeket a megoldásokat azzal a céllal, hogy politikai lendület adjanak azok nemzeti szintű végrehajtásának, valamint hogy a globális ambíciószint növelése érdekében vizsgálják meg ezek figyelembevételének lehetőségét a nemzetileg meghatározott hozzájárulásokon belül, továbbá **FELSZÓLÍTTA** az összes felet, hogy a COP28 alkalmával hozzanak érdemi és ambiciózus döntést az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló munkaprogramról;

32. ÜDVÖZLI a Párizsi Megállapodás céljainak eléréséhez vezető utakról szóló „igazságos átmenet munkaprogram” létrehozását, és KÖTELEZETTSÉGET VÁLLAL arra, hogy konstruktívan együttműködik a felekkel annak érdekében, hogy döntés szülessen a munkaprogram hatályáról és kialakításáról, hogy azt a Párizsi Megállapodás részes feleinek üléseként szolgáló 5. konferencia megvizsgálhassa és elfogadhassa. olyan, emberközpontú munkaprogram kidolgozására SZÓLÍT FEL, amely senkit nem hagy hátra, és amely olyan teret hoz létre, ahol valamennyi fél és nem részes érdekelt fél együttműködhet, információkat szolgáltathat és kaphat az igazságos átmenetről, és ezáltal fokozhatja az országában az érdemi és hatékony szociális párbeszédet és mindenki inkluzív részvételén alapuló, igazságos átmenet megvalósítására irányuló kapacitását;
33. ÜDVÖZLI az alkalmazkodásra vonatkozó globális céllal kapcsolatos Glasgow–Sarm-es-Sejk munkaprogram keretében folytatott termékeny párbeszédet, amely elősegíti a különböző elképzelések megosztását, valamint az olyan bevált gyakorlatok és tapasztalatok megismerését, amelyek ösztönözhetik a globális fellépés azon közös prioritásainak meghatározását, amelyek támogatják az alkalmazkodásra vonatkozó globális cél végrehajtásának és elérésének előrehaladását. HANGSÚLYOZZA, hogy inkluzív, helyi felelősségvállaláson alapuló és participatív folyamatokat kell biztosítani, és meg kell védeni a legszegényebbeket és a legkiszolgáltatottabbakat az éghajlatváltozás hatásaitól, valamint ÚJÓLAG MEGERŐSÍTI az EU szilárd elkötelezettségét amellet, hogy konstruktív szerepvállalást folytasson annak érdekében, hogy a COP28 alkalmával megállapodás szülessen egy olyan hatékony keret biztosításáról, amely megvalósítható célokkal megerősíti az alkalmazkodásra vonatkozó globális cél megvalósításának irányítására szolgáló alkalmazkodási szakpolitikai ciklust és az említett globális cél elérése terén elért általános előrehaladás felülvizsgálatát;
34. EMLÉKEZTET arra, hogy a glasgow-i éghajlati paktum sürgeti, hogy 2025-re a fejlett ország felek legalább kétszerezessék meg a fejlődő országok részére az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás finanszírozására általuk 2019-ben kollektíven nyújtott összeget, azzal összefüggésben, hogy a megnövelt pénzügyi erőforrások biztosítása során egyensúly alakuljon ki az éghajlatváltozás mérséklése és az ahhoz való alkalmazkodás között. KIEMELI, hogy az EU elkötelezett amellet, hogy élen járjon az alkalmazkodás finanszírozása biztosításának és mozgósításának fokozására irányuló kollektív erőfeszítések terén, különös figyelmet fordítva a szegény és kiszolgáltatott országokra és közösségekre, különösen a legkevésbé fejlett országokra és a fejlődő kis szigetállamokra;

35. ÚJÓLAG MEGERŐSÍTI, hogy az EU továbbra is elkötelezett amellett, hogy az éghajlatváltozás kedvezőtlen hatásaival összefüggő veszteségek és károk elhárításával, minimalizálásával és kezelésével foglalkozó santiago-i hálózat – a titkárságát befogadó helyszínnek és egy tanácsadó testületnek a Párizsi Megállapodás részes feleinek üléseként szolgáló 5. konferencián történő megválasztásával – a lehető leghamarabb teljes mértékben működőképpessé váljon; így a globális szintű koordináció tovább erősíthető majd azzal a céllal, hogy katalizátorként segítse elő az érintett szervezetek, szervek, hálózatok és szakértők részéről megvalósuló keresletvezérelt technikai segítségnyújtást a vonatkozó megközelítések végrehajtása tekintetében, az éghajlatváltozás kedvezőtlen hatásainak különösen kiszolgáltatott fejlődő országokban;
36. ÜDVÖZLI az UNFCCC titkársága és az átmeneti bizottság által a veszteségekre és károkra való reagálás céljára szolgáló új finanszírozási megállapodások – köztük egy alap – működőképpessé tétele terén, valamint a meglévő finanszírozási megállapodásokból származó, az éghajlatváltozás kedvezőtlen hatásaihoz kapcsolódó károkra és veszteségekre való reagálást célzó támogatás maximalizálása érdekében végzett munkát.
- VÁRAKOZÁSSAL TEKINT az elé, hogy a COP28 ülésén megvizsgálják a veszteségekkel és károkkal foglalkozó átmeneti bizottság ajánlásait. ÚJÓLAG HANGSÚLYOZZA az iránti elkötelezettségét, hogy működőképpessé tegye a COP27 azon új finanszírozási megállapodásokról – többek között egy alapról – szóló határozatát, amelyek az éghajlatváltozás kedvezőtlen hatásaival szemben különösen kiszolgáltatott fejlődő országok megsegítésére irányulnak. HANGSÚLYOZZA annak fontosságát, hogy az éghajlati kockázatok és sebezhetőségek értékelése ne csak a hagyományos mutatók elemzésére szorítkozzon, és VÁRAKOZÁSSAL TEKINT a felek, az érintett szervezetek és az érdekelt felek közötti glasgow-i párbeszéd folytatása elé. HANGSÚLYOZZA, hogy az új finanszírozási megállapodásoknak – többek között egy alapnak – az UNFCCC-n és a Párizsi Megállapodáson belüli és kívüli meglévő pénzügyi környezetben azonosított kiemelt hiányosságokon kell alapulniuk, az éghajlatváltozás kedvezőtlen hatásaival szemben különösen kiszolgáltatott fejlődő országokra kell összpontosítaniuk, széles körű hozzájárulói bázisra kell épülniük, valamint emellett szem előtt kell tartaniuk a meglévő finanszírozási megállapodásokkal való koordinációt, koherenciát és kiegészítő jelleget;

37. az éghajlatváltozás mérséklését célzó érdemi intézkedések és az átlátható végrehajtás összefüggésében VÁRAKOZÁSSAL TEKINT a klímafinanszírozással kapcsolatos új kollektív számszerűsített célra vonatkozó tanácskozások folytatása elé, mely cél – miközben figyelembe veszi a fejlődő országok szükségleteit és prioritásait – globális erőfeszítésként, köz- és magánforrások széles körének felhasználásával hozzájárul a Párizsi Megállapodás céljainak eléréséhez, többek között azzal összefüggésben is, hogy a pénzügyi mozgásokat összhangba kell hozni az alacsony ÜHG-kibocsátások és az éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliens fejlődés felé vezető pályával. Határozottan ÖSZTÖNZI, hogy a küszöbön álló technikai szakértői párbeszéd, valamint a COP28 magas szintű miniszteri párbeszéde keretében megvitassák az új kollektív számszerűsített cél hozzájárulói bázisának kibővítését, tükrözve a képességek dinamikus jellegét. FELSZÓLÍTTJA a Párizsi Megállapodás valamennyi részes felét, hogy amennyiben módjukban áll, járuljanak hozzá ehhez a globális erőfeszítéshez;
38. ÜDVÖZLI a Sarm-es-Sejk-i párbeszédet, amely a Párizsi Megállapodás 2. cikke (1) bekezdése c) pontja hatályának – valamint a 9. cikkel való kiegészítő jellegének – megvitatására és értelmezésének pontosítására szolgál. ISMÉTELTEN HANGSÚLYOZZA, hogy a 2. cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott cél elérésére irányuló intézkedések végrehajtása nem helyettesíti a fejlődő országoknak nyújtott klímafinanszírozást és a fejlett országok kapcsolódó kötelezettségvállalásait. Arra ÖSZTÖNZI a magánszektor és a többi kulcsfontosságú érdekelt felet, hogy fokozzák fellépésüket, és vegyenek részt ebben a vitában azzal a céllal, hogy megoldásokat találjanak az éghajlat-politikai fellépések magánfinanszírozásának mozgósítása előtt álló akadályok felszámolására. VÁRAKOZÁSSAL TEKINT a 2023-ban tartott két munkaértekezlet eredményei és az e munkaértekezleteken folytatott megbeszélésekről szóló jelentésnek a Párizsi Megállapodás részes feleinek üléseként szolgáló 5. konferencián esedékes megvitatása elé, továbbá VÁRAKOZÁSSAL TEKINT az elé, hogy a COP28 keretében egy új külön napirendi pont kerüljön meghatározásra azzal a céllal, hogy strukturálni lehessen, illetve elő lehessen mozdítani az azzal kapcsolatos megbeszéléseket és annak közös értelmezését, hogy miként lehetne megvalósítani azt a célt, hogy a finanszírozási források áramlása összhangba kerüljön az alacsony ÜHG-kibocsátás és az éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliens fejlődés felé vezető pályával, ami a jelentős mértékű finanszírozás mozgósításának kulcsfontosságú tényezője. Ebben az összefüggésben FELHÍVJA A FIGYELMET a pénzügyminiszterek éghajlat-politikai koalíciója által végzett munkára;

39. bár továbbra is a belföldi kibocsátáscsökkentésre és az elnyelés növelésére kell összpontosítani, ELISMERI, hogy a 6. cikk hozzájárulhat az arra irányuló ambíció fokozásához, hogy a globális felmelegedés 1,5 °C-ra való korlátozása megvalósuljon, valamint a magánszektor éghajlat-politikai fellépésbe való bevonásának, illetve pénzügyi és nem pénzügyi források éghajlat-politikai fellépés céljára történő mobilizálásának előmozdításához, miközben garantálja a környezeti és szociális biztosítékokat, tiszteletben tartja az emberi jogokat és védelmet nyújt az éghajlati vonatkozású kockázatokkal szemben. HANGSÚLYOZZA, hogy nélkülözhetetlen előfeltétel annak biztosítása, hogy a 6. cikk alkalmazása hozzájáruljon a Párizsi Megállapodás hosszú távú céljaihoz, ösztönözze az ambíciószintet, védje a biológiai sokféleséget, óvja a természetes elnyelőket, támogassa az átalakító hatású beruházásokat és a fenntartható fejlődést, valamint biztosítsa a környezeti integritást, eközben tiszteletben tartva az emberi jogokat, többek között az őslakos népek jogait, ahogyan azokat az őslakos népek jogairól szóló ENSZ-nyilatkozat meghatározza. KIEMELI annak fontosságát, hogy a 6. cikk szerinti mechanizmusokat szorosan összehangolják a fogadó felek nemzetileg meghatározott hozzájárulásaival, az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére irányuló hosszú távú fejlesztési stratégiáival, valamint a Párizsi Megállapodás céljaival, tiszteletben tartva a fogadó országok hozzájárulásait és megőrizve a nagyobb ambíciószintet célzó mozgásteret a következők révén: a mérséklési előnyök megosztása és a fenntarthatatlan kibocsátási szintekre való bezáródás elkerülése, az átláthatóság és az addicionalitás biztosítása, az állandóság hiányának kezelése és a 6. cikk szerinti résztvevők tekintetében a kettős elszámolás elkerülése, valamint a megbízható és átlátható mérési, jelentéstételi és hitelesítési folyamatok javítása valamennyi ágazatban. HANGSÚLYOZZA, hogy robusztus, teljes körű és átlátható infrastruktúrát és jelentéstételt kell biztosítani, amely lehetővé teszi az egységek központosított nyomon követését a kibocsátásuktól a törlésükig. KIEMELI a fejlődő országok számára biztosított kapacitásépítés fontosságát a Párizsi Megállapodás keretében folytatott piaci alapú tevékenységek határozott végrehajtása szempontjából. ÜDVÖZLI az új globális finanszírozási paktummal foglalkozó csúcstalálkozón közzétett, „Cselekvési felhívás a Párizsi Megállapodáshoz igazodó szén-dioxid-piac kiépítésére” című dokumentumot;

40. ELKÖTELEZETT amellet, hogy valamennyi féllel együttműködjön az alábbiak érdekében:

- a nagy fokú átláthatóságot biztosító keretrendszer alkalmazásának további előmozdítása,
- az UNFCCC jövőjéről szóló azon inkluzív vita előmozdításának folytatása, amelynek középpontjában a menetrendek egyszerűsítése és a folyamat hatékonyságának javítása áll, biztosítva egyúttal az inkluzivitást és több teret adva, valamint elősegítve a digitális részvételt az UNFCCC-folyamatban, mégpedig az ambíciók fokozása és a végrehajtás megerősítése érdekében,
- az éghajlat-politikai szerepvállalásra irányuló fellépésről (ACE) szóló glasgow-i munkaprogram és cselekvési terve ambiciózus végrehajtásának előmozdítása,
- a nemi dimenzió kezelése a klímapolitikákban rejlő lehetőségek teljes körű kiaknázása érdekében, valamint a nemek közötti egyenlőség elérését célzó átfogó intézkedések támogatása, többek között a nemek közötti egyenlőségről szóló megerősített limai munkaprogram és annak a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó második cselekvési terve végrehajtásának folytatása révén,
- az éghajlat-politikai fellépésnek a mezőgazdaság és az élelmezésbiztonság területén történő végrehajtásáról szóló új Sarm-es-Sejk-i közös munkaprogram keretében folytatott megbeszélések előmozdítása, valamint a COP31-ig (2026) elvégzendő munkát felvázoló ütemterv elfogadása;

41. HANGSÚLYOZZA a nem részes érdekelt felek fellépésének fontosságát – az UNFCCC-folyamaton belüli fellépést is beleértve –, és arra ÖSZTÖNZI őket, hogy tegyenek további erőfeszítéseket a Párizsi Megállapodás tényleges végrehajtása és a globális értékelés eredményeinek megvalósítása érdekében, többek között a globális éghajlatvédelmi menetrend keretében. Hasonló erőfeszítéseket SÜRGET arra irányulóan, hogy a Párizsi Megállapodás céljait többek között olyan átlátható és robusztus nulla nettó kötelezettségvállalások révén lehessen elérni, amelyek lehetővé teszik az elszámoltathatóságot, mégpedig hiteles cselekvési tervekkel alátámasztva, összhangban az ENSZ főtitkárának a nem állami szervezetek nulla nettó kibocsátásra vonatkozó kötelezettségvállalásaival foglalkozó szakértői csoportja által kidolgozott ajánlásokkal;

42. TUDATÁBAN VAN a civil társadalom, különösen a fiatalok által megfogalmazott azon határozott felhívásoknak, amelyek a generációk közötti méltányosságot szem előtt tartó, ambiciózusabb és gyorsabb éghajlat-politikai fellépést sürgetnek, továbbá annak, hogy a polgárok szükségleteit figyelembe vevő, társadalmilag előnyös ökológiai átmenetet kell megvalósítani; ezzel összefüggésben ELISMERI a nyilvánosság részvételének és az aktív szerepvállalásnak, valamint az információkhoz való hozzáférésnek a jelentőségét az éghajlat-politikai fellépés tervezése és végrehajtása során;
43. MEGÁLLAPÍTJA, hogy a helyi és regionális önkormányzatok vezető szerepet töltenek be az éghajlat-politikai fellépés felgyorsításában és kiszélesítésében, miközben hatékonyan integrálják a polgárokat a fenntartható életmódra, valamint a fenntartható fogyasztási és termelési mintákra való átállás folyamatába, és HANGSÚLYOZZA, hogy a helyi és regionális önkormányzatokat fokozottabban be kell vonni a nemzetileg meghatározott hozzájárulások, a nemzeti alkalmazkodási tervek és az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére irányuló hosszú távú fejlesztési stratégiák végrehajtásának folyamatába;
44. KIEMELI, hogy a több érdekelt fél által tett kezdeményezések és az országok és magánszervezetek által tett vállalások fontos szerepet töltenek be az éghajlat-politikai intézkedések valamennyi ágazatban történő végrehajtásának felgyorsítása szempontjából;

EGYÉB NEMZETKÖZI SZERVEZETEK ÉS FOLYAMATOK

45. HANGSÚLYOZZA, hogy az éghajlatváltozással összefüggő és a biológiai sokféleség csökkenésével kapcsolatos válságok, az elsivatagosodás, a szennyezés, valamint a talaj, a víz és az óceánok állapotának romlása szorosan összefonódik egymással és erősíti egymást, továbbá NYOMATÉKOSÍTJA, hogy ezeket a problémákat csak egy olyan összehangolt megközelítés keretében lehet sikeresen kezelni, amely erőteljes társadalmi és környezetvédelmi biztosítékokat tartalmazó, kölcsönösen előnyös stratégiákat foglal magában, ideértve az ENSZ Környezetvédelmi Közgyűlésének 5. ülészakán meghatározott természetalapú megoldásokat is (UNEP/EA.5/Res.5). Arra BÁTORÍTJA a feleket, hogy nemzetileg meghatározott hozzájárulásaikba, az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére irányuló hosszú távú fejlesztési stratégiáikba és nemzeti alkalmazkodási terveikbe építsenek be természetalapú megoldásokat. SZORGALMAZZA a szorosabb együttműködést és a szinergiák megerősítését a riói egyezmények és más multilaterális környezetvédelmi megállapodások, valamint más vonatkozó ENSZ-kezdeményezések és nemzetközi folyamatok között. HANGSÚLYOZZA, hogy határozott és holisztikus módon kell kezelni a víz és az éghajlat közötti összefüggésrendszert;

46. TOVÁBBRA IS SZILÁRDAN ELKÖTELEZETT egyrészt az UNFCCC és az ENSZ Biológiai Sokféleség Egyezménye közötti szinergiák megerősítése mellett – beleértve a 2022. decemberi montreali COP15.2. konferencián elfogadott kunming-montreali globális biodiverzitás-megőrzési keretstratégiával és különösen annak 8. célkitűzésével való összehangolást és a végrehajtásukhoz biztosított támogatást, valamint az ökoszisztéma-helyreállítás ENSZ-évtizedével való összehangolást –, másrészt azon intézkedések további előmozdítása mellett, amelyek egymást kölcsönösen erősítő járulékos előnyökkel járnak az éghajlatváltozás mérséklése és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás, illetve a biológiai sokféleség csökkenésének megállítása és visszafordítása szempontjából. ÜDVÖZLI az IPCC és a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platform közötti, az IPBES 10. ülésén előirányzott együttműködés megvalósulását. EMLÉKEZTET az erdőkről és a földhasználatról szóló, a vezetők által tett glasgow-i nyilatkozatra, amelynek célja, hogy 2030-ig megállítsák és visszafordítsák az erdőterület-csökkenést és a talajromlást;
47. EZENKÍVÜL TOVÁBBRA IS ELKÖTELEZETT amellett, hogy megerősítse az UNFCCC, illetve az elsivatagosodás elleni küzdelemről szóló ENSZ-egyezmény (UNCCD) közötti szinergiákat, mégpedig olyan kezdeményezések révén, mint az aszályal szembeni rezilienciával foglalkozó nemzetközi szövetség (IDRA), az ENSZ Erdészeti Fóruma, a sendai katasztrófakockázat-csökkentési keret, az addisz-abebai cselekvési program, valamint a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrend és a fenntartható fejlődési célok. ÜDVÖZLI az ENSZ 2023. évi vízügyi konferenciáján a Közgyűlés elnöke által megfogalmazott következtetéseket, és SÜRGETI azok gyors végrehajtását, elismerve a víz központi szerepét a fenntartható fejlődési menetrendben, kiemelve, hogy a víz kulcsfontosságú lehetőséget jelent az éghajlatváltozás mérséklésére és az ahhoz való alkalmazkodásra. ÜDVÖZLI TOVÁBBÁ az ENSZ Közgyűlésének az ENSZ 2023. évi vízügyi konferenciája nyomán elfogadott határozatát, amely kiaknázza a konferencia teremtette politikai lendületet, és utat kínál az ENSZ vízügyi intézkedéseinek jövőbeli alakításához. Ezzel összefüggésben EMLÉKEZTET a „Vízügyi kérdések az Unió külső tevékenységében” című tanácsi következtetésekre és az Európai Tanács következtetéseire, amelyek értelmében fokozott uniós és globális vízügyi fellépésre van szükség, valamint hangsúlyozza a vízbiztonságra vonatkozó stratégiai megközelítés fontosságát;

48. TOVÁBBRA IS ELKÖTELEZETT amellet, hogy felhívja a figyelmet arra, hogy a fenntartható óceán- és vízgazdálkodás, valamint a vízhez kapcsolódó egészséges ökoszisztémák alapvető szerepet töltenek be az éghajlatváltozás hatásaival szembeni reziliencia szempontjából, továbbá hogy hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a munkát a 2021–2030-as időszakra vonatkozó, a fenntartható fejlődést szolgáló óceántudományi ENSZ-évtizeddel és a 2018–2028-as időszakra vonatkozó vízügyi cselekvési ENSZ-évtizeddel összhangban végezzék. ÜDVÖZLI ezért az ENSZ Tengerjogi Egyezménye keretében létrejött, a nemzeti joghatóságon kívül eső területek tengeri biológiai sokféleségének megőrzéséről és fenntartható hasznosításáról szóló megállapodás elfogadását, és FELSZÓLÍT annak gyors megerősítésére és hatálybalépésére, továbbá az óceánok és a vizek védelmét célzó sürgős fellépésre, mégpedig különösen a – többek között a tengeri környezetben előforduló – műanyagszennyezésről szóló, jogilag kötelező erejű nemzetközi eszköz kidolgozására irányuló tárgyalások támogatása érdekében, miközben HANGSÚLYOZZA, hogy konkrét eredményekre van szükség az éghajlatra, az óceánokra és a vizekre vonatkozó fenntartható fejlődési célok tekintetében;
49. EMLÉKEZTET arra, hogy az IPCC III. munkacsoportja a hatodik értékelő jelentésben foglalt megállapításaiban a nemzetközi légi közlekedést és hajózást olyan ágazatokként jelöli meg, ahol a kibocsátások csökkentése érdekében további intézkedésekre van szükség. ÜDVÖZLI a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) által a felülvizsgált ÜHG-stratégiája terén elért eredményeket, mely stratégia a nemzetközi hajózásból származó nulla nettó ÜHG-kibocsátás 2050-hez közeli elérésére vonatkozó – 2030-ra és 2040-re indikatív köztes célokat kitűző – fokozott közös törekvést fogalmaz meg, valamint 2030-ra biztosítja a nulla és közel nulla ÜHG-kibocsátású alternatív üzemanyagok elterjedését. ÖSZTÖNZI az IMO-t, hogy folytassa az arra irányuló munkáját, hogy 2025-ig olyan középtávú intézkedéseket dolgozzon ki és fogadjon el, amelyek magukban foglalják a tengeri hajózásban használatos üzemanyagok ÜHG-intenzitásának fokozatos csökkentését szabályozó szabványt, valamint a tengeri ÜHG-kibocsátásokra vonatkozó árképzési mechanizmust. FELHÍVJA az ICAO tagállamait, hogy legkésőbb a 2025-ös ICAO-közgyűlésen állapodjanak meg a CORSIA ambíciószintjének jelentős növeléséről, összhangban annak hosszú távú törekvésével és a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek elérésével;

50. a Tanács elismeri az óceánok kritikus szerepét, „kék szénmegkötési” funkciójukat, valamint a szárazföldi ökoszisztémák – köztük az erdők, valamint a belvízi és part menti vízi ökoszisztémák – védelmének, megőrzésének és helyreállításának kritikus szükségességét az éghajlatváltozás hatásainak mérséklésében, az azokhoz való alkalmazkodásban és az éghajlatváltozás hatásaival szembeni reziliencia építésében. ÜDVÖZLI az óceánokról és az éghajlatváltozásról szóló, az UNFCCC keretében folytatott éves párbeszédet.
-